cultură, spiritualitate, atitudine

„Suntem români și punctum”
MIHAI EMINESCU

CERTITUDINEA

Lista urmăritorilor și turnătorilor lui Eminescu din perioada 1876-1883

iunie 15, 2024 admin Arhiva Certitudinea print Dezvăluiri Opinii Tema de gândire 0 Comment CERTITUDINEA nr. 164 certitudinea.com Florin Cristian Gheorghe Lista urmăritorilor și turnătorilor lui Eminescu ortodox Răpirea Bucovinei Societatea Carpații

Autor: Prof. Univ. FLORIN CRISTIAN GHEORGHE

Articol apărut în CERTITUDINEA Nr. 164

CATEGORII

Antet
Antologia poeziilor frumoase
Antologia rușinii
Arhiva
Arte vizuale
Articles in English
Autori
Certitudinea print
Credință
De la lume adunate
Dezvăluiri
Editoriale
Emisiuni tv
Europa nostra
GRUPUL PENTRU ROMANIA
INFO
Istorie
Modelul de țară
Muzica
Opinii
Salonul refuzaților
Societate
Știri militare
Tema de gândire
Uncategorized
Videopoezii & videotexte

ARTICOLE RECENTE

RUARIE (9 MARTIE) ANUL — VI 1881.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

Un numer 15

dus al demagogiei. Legea pedepseşte tot d'auna şi pe cel ce o violează şi pe acela care tolerează violarea ei.

Camera a lucrat ieri in secţiuni. Pentru astăzi sunt inscrise la ordinea zilii mai multe interpelări, intre cari şi a d-lui Nicolae Ionescu in privinţa cestiunii Dunării. Sunt inscrise asemenea mai multe proiecte de lege de alipiri şi deslipiri de comune, şi de sporiri de taxe comunale, apoi proiectul de lege pentru invĕţămĕntul agricol, proiectul de lege pentru vĕnzarea bonurilor Statului in loturi şi raportul comisiunii pentru cercetarea socotelelor Statului pe anii 63, 64, 71—74. Desvoltările celor cinci interpelări şi discuţiile la cari vor da loc vor ocupa de sigur toată şedinţa. — D. I. Ionescu a rugat biuroul să pună numai decât la ordinea zilii proiectul de lege pen-

Ieri seară ni s'a comunicat telegrafic cuprinsul unei depeşe, primite din Berlin de ziarul «Daily News», in care se zice că principele de Bismarck crede nefolositoare silinţele ce şi le dau reprezentanţii puterilor la Constantinopol pentru a menţine pacea; principele crede că resboiul nu se poate inlătura, afară doar dacă s'ar ceda Greciei Creta.

In adevĕr, marile puteri, simţĕndu-se in neputinţă de a se descurca din afacerea greco-turcească pe care-o luaseră asupră-şi, au găsit cu cale a oferi principelui de Bismarck arbitrajul cestiunii; ministrul plenipotenţiar al Germaniei, sosit la Constantinopol, a dat din nou curs negociaţiunilor. Procederea a fost de astădată destul de blăndă; nu s'a mai prezintat Porţii o notă colectivă ca in afacerea Dulcigno, dere-i şi pe alţii, fără a da loc unei conflagraţiuni generale. Şi aceasta n'o ştie numai ea; o simt toţi. Acest sentiment indulceşte notele puterilor şi le face a călca lin imprejurul forţelor elementare a căror isbucnire ameninţă a da foc Europei.

Se ştie că in anul trecut Camerele legiuitoare votaseră un proiect de lege prin care se infiinţa o a doua secţiune in serviciul casei de depuneri şi consemnaţiuni :—Secţiunea economielor.

Se mai ştie că meritul principal pentru această lucrare se cuvenea dlui Sturza, pe atunci ministru al finanţelor,—merit care cam jena presumpţiunea ingânfată a finanţiarilor din strada Doamnei. Ce să facă ca să anihileze, chiar dintr'un inceput, crearea unei instituţiuni care avea de scop introducerea economielor, acolo unde de câţiva ani se lăţeşte in dogmă de stat principiele resi-

Ioan Slavici și Ecaterina Szoke Magyarosy, gazdele poetului, au fost turnătorii lui

Că Eminescu a intrat în vizorul serviciilor secrete austro-ungare, încă din 1870, când a publicat în revista FEDERAȚIUNEA de la Pesta trei articole incendiare („Equilibrul”, „În Unire e tăria” și „Să facem un Congres”) este deja un fapt cunoscut. Că a fost urmărit și de serviciile secrete țariste, se știe de asemenea.

Înainte de a da citire listei cu informatorii și urmăritorii care l-au spionat pe Eminescu și au trimis rapoarte despre activitatea lui, mai mult sau mai puțin publică, e bine de știut că „părintele” sau tartorul acestor delatori a fost nimeni altul decât Ioan Maiorescu, tatăl fondatorului Societății Junimea (1860).

Avem mai multe referințe despre activitatea de informator a lui Ioan Maiorescu. Una se află în Memoriile lui Ioan Eliade Rădulescu (publicate în 1890), care îl considera pe Ioan Maiorescu trădătorul Revoluției de la 1848 din Țara Românească. Alte referințe similare găsim în scrisorile lui Gheorghe Magheru, a cărui corespondență se află la Arhivele Naționale din Craiova. În ele se arată cum Ioan Maiorescu, trimis de guvernul revoluționar condus de I.H. Rădulescu, la parlamentul de la Frankfurt în vara lui 1848, pentru a reprezenta interesele României, a apărat, de fapt, interesele Austriei (vezi și Ioan Lupaș, „Istoria Unirii Românilor”, 1937).

În privința lui Titu Maiorescu, e important de știut că, influențat de ideile tatălui său, el a fost inițiat, la 26 noiembrie 1866, în **Loja masonică „Steaua României”** (al cărei Venerabil era George Suțu și care era finanțată de bancherul evreu austriac Adolf Hennig), iar după câteva luni, la 11 februarie 1867, a primit gradele de Companion și Maestru, în această lojă. Rămâne o enigma motivul pentru care Titu Maiorescu a fost recompensat de curtea austro-ungară (conform unei note biografice înaintată de el Academiei Române în august 1879) cu **Marea Cruce a Ordinului Franz Joseph I** (înființat în 1849).

CERTITUDINEA TV. EMINESCU și „netrebnicii care ne conduc”

Lista urmăritorilor și turnătorilor lui Eminescu din perioada 1876-1883

Combaterea „antisemitismului” folosește subjugării românilor? (LV)

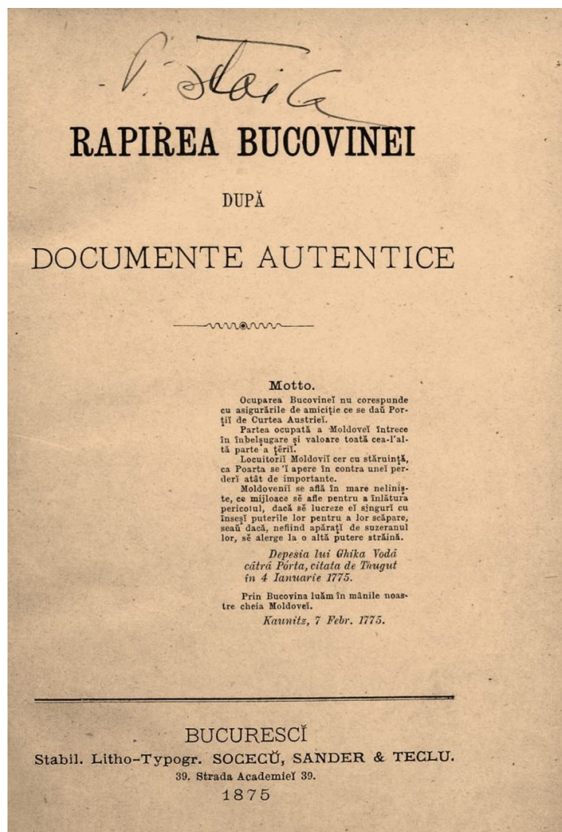
De ce am votat-o pe Diana

CERTITUDINEA nr. 164. Lista urmăritorilor și turnătorilor lui Eminescu din perioada 1876-1883

ARHIVE

iunie 2024
mai 2024
aprilie 2024
martie 2024
februarie 2024
ianuarie 2024
decembrie 2023
noiembrie 2023
octombrie 2023
septembrie 2023
august 2023
iulie 2023
iunie 2023
mai 2023
aprilie 2023
martie 2023
februarie 2023
ianuarie 2023
decembrie 2022
noiembrie 2022
octombrie 2022
septembrie 2022
august 2022
iulie 2022
iunie 2022
mai 2022
aprilie 2022
martie 2022
februarie 2022
ianuarie 2022
decembrie 2021

Revenind la „cazul Eminescu”, amintim că, în toamna anului 1875, conform informațiilor furnizate de Dragoș Olaru în Ziaristionline, procuratura din Cernăuți raporta aproape zilnic despre confiscarea gazetelor venite din România, care conțineau articole referitoare la Bucovina. La 13 octombrie au fost interzise **Curierul de Iași** pentru articolele *„Bucovina”, „La jubileul Bucovinei”* și *„La Bucovina”*, **Românul** – pentru articolul *„Răpirea Bucovinei”*, **Reforma** – pentru informația *„În zilele de 21, 22 și 23 septembrie curentu…”*, **Alegătorul liber** – pentru articolul *„Răpirea Bucovinei”*, **Curierul** – pentru apelul *„Frați români…”*. La 19 octombrie sunt interzise **Apărătorul legii** – pentru articolul *„Frați români din Bucovina”*, **Trompeta Carpaților** – pentru *„Programul comemorării lui Grigore Ghica Voievod”*, **Curierul de Iași** – pentru articolele *„La mormântul gloriosului martir Grigore Ghica Voievod”* și *„Unirea de la Putna”*. O adevărată goană se declanșase în Bucovina după faimoasa broșură **Răpirea Bucovinei** scrisă după documente autentice și tipărită în limbile română și franceză (**„Rapte de la Bukowine d’apres des documents autenthiques, Guillaumin et Co libraires, rue Richelieu, 14. 1875”**) și adusă la Cernăuți, clandestin, de Mihai Eminescu, în mai multe sute de exemplare. Tribunalul din Cernăuți, prin ordinul nr. 1174 din 16 octombrie 1875, interzicea răspândirea broșurii și cerea confiscarea imediată a ei. Administrațiile județene transmit cu regularitate despre măsurile întreprinse în scopul de a descoperi broșura. În rapoartele administrațiilor județene Câmpulung (27 octombrie), Rădăuți (30 octombrie), Chițmani (3 noiembrie), Vijnița (5 noiembrie), Siret (6 noiembrie) se dezvăluie excepționala însemnătate a broșurii care, prin documente din arhiva lui Eudoxiu Hurmuzachi (la care lucrase și Eminescu), demasca târgul infam al celor trei imperii, prin care a fost ocupată și anexată „partea cea mai frumoasă” din nordul Moldovei.

RAPIREA BUCOVINEI

DUPĂ

DOCUMENTE AUTENTICE

Motto.

Ocuparea Bucovineĭ nu corespunde cu asigurările de amiciție ce se daŭ Porțiĭ de Curtea Austrieĭ.

Partea ocupată a Moldoveĭ întrece în îmbelșugare și valoare toată cea-l'altă parte a țeriĭ.

Locuitoriĭ Moldoviĭ cer cu stăruință, ca Poarta se 'ĭ apere în contra uneĭ perderĭ atât de importante.

Moldoveniĭ se află în mare neliniște, ce mijloace sĕ afle pentru a înlătura pericolul, dacă sĕ lucreze eĭ singurĭ cu înseșĭ puterile lor pentru a lor scăpare, seaŭ dacă, neflind apărațĭ de suzeranul lor, sĕ alerge la o altă putere străină.

Depesia lui Ghika Vodâ câtrâ Pórta, citata de Thugut în 4 Ianuarie 1775.

Prin Bucovina luăm în mânile noastre cheia Moldoveĭ.

Kaunitz, 7 Febr. 1775.

BUCURESCĬ

Stabil. Litho-Typogr. SOCECŬ, SANDER & TECLU.

39. Strada Academieĭ 39.

1875

Ne vom referi acum doar la lista informatorilor și urmăritorilor marelui poet din perioada 1877-1883, perioadă în care a apărut și a funcționat **Societatea „Carpații”**, din care marele nostru poet și gânditor făcea parte. Putem identifica în această listă, pe următorii: **Hans Wenzl**, consulul Imperiului Austro-Ungar la Iași, **baronul Ernst von Mayr**, ambasadorul Austro-Ungariei la București, **Friedrich Lachmann***, redactor la ziarul „Bukarester Tageblatt”, un foarte activ spion austriac,* **Ladislau Hoyos**, șeful Legației Austro-Ungare la București până la începutul anului 1882, **baronul Emanuel von Salzberg**, funcționar al legației *și, nu lipsit de importanță,* ***familia Ioan și Ecaterina Slavici*** *(Ecaterina* Szoke Magyarosy, după numele de fată), la care Eminescu se afla în gazdă la momentul 28 iunie 1883, când a fost băgat în cămașa de forță. Din păcate atât Ioan Slavici, cât și soția sa erau spioni austrieci, care aveau misiunea de a-l „monitoriza” pe Eminescu și de a trasnmite zilnic rapoarte scrise despre ceea ce făcea sau spunea.

Ilustrăm cele de mai sus cu câteva rapoarte și scrisori pe care le considerăm relevante

Raportul Nr. 3 al lui Hans Wenzl către Andrássy

Notă. Hans Wenzl a fost consulul Imperiului Austro-Ungar la Iași, iar contele Gyula Andrássy, între 1871 și 1879, a fost ministrul de externe al monarhiei dualiste.

„Jassi, 5 Ianuarie 1877

Spre sfârșitul lunii noiembrie 1876 profesorul de la universitate și totodată redactor al buletinului oficial „Curierul de Jassi" Mihai Eminescu și-a inaugurat seria de conferințe publice organizate. Tema aleasă de Eminescu s-a referit la starea românilor în Austro-Ungaria. Numerosul public reunit a urmărit expunerea cu curioasă luare-aminte și a gratulat conferențiarul cu aplauze zgomotoase. Actuala rezolvare pregătită

noiembrie 2021

octombrie 2021

septembrie 2021

august 2021

iulie 2021

iunie 2021

mai 2021

aprilie 2021

martie 2021

februarie 2021

ianuarie 2021

decembrie 2020

noiembrie 2020

octombrie 2020

septembrie 2020

martie 2020

ianuarie 2020

august 2019

mai 2019

mai 2018

aprilie 2018

august 2017

aprilie 2017

decembrie 2009

octombrie 2009

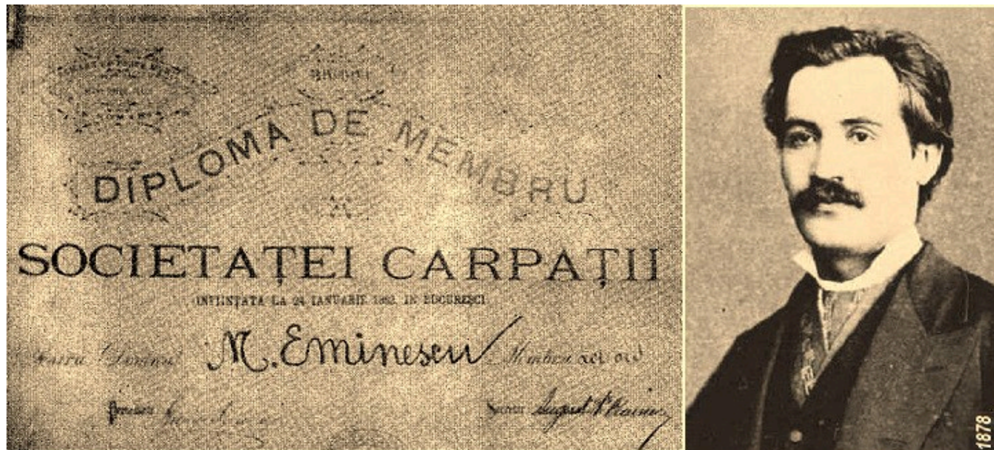
CAUTARE

Căutare…

problemei orientale în peninsula Balcanică i-a dat oratorului ocazia să trateze acest subiect. În introducerea discursului său, el este de părere că rezolvarea nu poate fi alta decât o Confederație a tuturor popoarelor locale, în care egalitatea tuturor națiunilor și limbilor să fie primordială – pe când constituirea de state nu trebuie să fie altceva decât un accesoriu, și că această reformă va avea succes sub patronajul Rusiei și Austro-Ungariei care, cea din urmă, reprezintă politica occidentală. El plasează după aceea întrebarea ce atitudine trebuie să ia România. Ca să se parvină la o decizie, el crede că politica pe care o exercită Austro-Ungaria față de naționalități în general, dar în special față de cea română, este discutabilă. Această cuvântare a apărut în ziarul redactat de el, iar eu îmi iau îngăduința să prezint aici prea-binevoitoarei Dv. Excelențe, pentru luare la cunoștință traducerea în germană a punctelor esențiale […]".

În legătură cu Societatea „Carpații", amintim că ea a a fost înființată la 24 ianuarie 1882, iar până la data fatidică de 28 iunie 1883 avea 20.000 de membri plătitori de cotizație. Eminescu, ca membru fondator al ei, spera *„să producă o schimbare radicală în politica României față de românii din teritoriile aflate sub administrație străină".*

Activitatea societății a fost urmărită cu mare atenție de conducerea de la Viena, care știa prea bine că românii, veniți din provinciile aflate sub ocupație străină, intenționau să schimbe soarta istorică a țării, prin unirea tuturor pământurilor românești.

Astfel, Ministerul de Interne austriac trimitea la Cernăuți, spre cunoștință, copia următorului document primit din București:

„Notă, dată în București, 16 mai 1883

Ieri Societatea „Carpaților" a sărbătorit în sala Orfeu cea de-a 35-a aniversare a revoluției din Transilvania, la care au participat 77 de persoane… Sala era împodobită, ca și la ultimul bal al Societății, cu stemele tuturor provinciilor românești, numai că de astă dată în locul tricolorului flutura drapelul roșu al revoluției.

Pe pereți se puteau vedea transparante cu numele conducătorilor revoluției și cu apeluri care cereau unirea provinciilor ungurești cu patria-mamă. La banchet nu a participat nimeni din activiștii importanți, afară de Laurean, proprietarul „României libere", mulți redactori, secretarul Academiei Bariț, 4 ofițeri în termen și o grupă de români din Transilvania care erau ca oaspeți.

Laurean a ținut un toast despre unirea românilor din Transilvania cu românii din regat. Bariț a vorbit despre regimentele militare române, despre dorobanți și despre muzica de regiment.

Până aproape de ora două s-au interpretat cântece naționale ca „Deșteaptă-te, române", „La arme" ș. a.

Azi „România liberă" a publicat un articol consacrat special acestei comemorări care s-a terminat cu următoarea frază: „Înainte! Victoria definitivă și viitorul aparține cauzei naționale".

Corespondența ambasadorului Ernst von Mayr

Notă. Contele Gustav Kàlnoky, născut în 1832, a fost ministrul afacerilor externe al Imperiului Austro-Ungar între 1881 și 1895. În anul 1883 a fost cel care a încheiat tratatul cu România, după ce în anul anterior se creașe „tripla alianță" Germania – Austro-Ungaria – Italia.

„București, 7 Iunie 1882

Excelenței sale contele Kàlnoky

Prea stimate conte,

„Societatea Carpaților" a ținut în data de 4 luna trecută o ședință publică, care a premers unei consfătuiri secrete.

Despre aceasta am aflat din surse confidențiale următoarele informații: subiectul consfăturii a fost situația politică. I-a unit acolo lupta contra monarhiei austro-ungare // (care) se va continua, totuși nu în sensul ca să se permită existența unei „Romania irridenta". Membrilor li s-a recomandat prudență mai mare.

Eminescu, redactor principal la „Timpul" a făcut propunerea ca studenților ardeleni de naționalitate română care pentru perfecționarea lor frecventează școlile preoțești, pe durata vacanțelor lor în patrie să li se încredințeze sarcina de a prelucra opinia publică pentru o ***Dacie Mare****.*

Laurian redactorul adjunct // al „României libere" se bizuie pe judecata mai multora din Ardeal în virtutea cărora românii localnici îi așteaptă pe frații lor cu brațele deschise.

O scrisoare a lui Bădescu, inspector școlar județean în Neamț, către un ziarist Miron (din Brașov) spune că treburile în ținutul Năsăudului merg bine.

Consimțiți Excelența Voastră expresia adâncii mele …

(ss) Mayer

Raportul Prefectului Comitatului Brașov

„Preaonorate Domnule Ministru,

Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român din Transilvania *intenționează să țină adunarea generală în luna august curent la Brașov. Anul trecut aceasta s-a ținut la Dej.*

S-a format un comitet de 60 de membri pentru primirea oaspeților și organizarea festivității și se pare că vor să acorde o amploare mai mare întregii acțiuni.

Până în prezent au raportat Poliției totul în mod regulamentar și comitetul a chemat populația română, printr-un apel, să primească oaspeții cordial.

Am șansa să fac domniei voastre, prea-onorate, acest raport, deoarece populația română din țară este mai agitată ca de obicei din cauza atmosferei din România.

Ocazia adunarii generale poate fi folosită pentru manifestații și consfătuiri. Ca să pot controla acțiunile, vă rog, prea-onorate, să-mi notificați pe acei români care se ocupă preponderent de agitarea românilor din Ardeal.

Primiți prea-onorate…

Brasov, 9/7 882"

Adresa primului-ministru austriac, Eduard Franz Joseph von Taaffe, către guvernatorul Bucovinei

3351/M.I.

„Domniei-voastre (domnule) Baron!

Conform comunicărilor confidențiale care au parvenit legației chesaro-crăiești din București, există nu numai în Ploiești ci și în alte părți ale României, și fără îndoială în orașele mari care sunt situate aproape de granița noastră, ramuri-fiice ale Societății Carpaților.

Membrii efectivi sunt în cea mai mare parte foști cetățeni austro-ungari din Transilvania, Banat și Bucovina.

Ceea ce surprinde în mod special la asociația ploieșteană este că aceasta are peste tot, în orășelele de graniță Câmpina, Urlați, Mizil, Vălenii de Munte, oamenii săi, care la nevoie să fie întrebuințați pentru favorizarea intereselor caracteristice și să stea la dispoziție.

Această agentură se concentrează spre și dinspre Ploiești, de unde, în întruniri, își obține însărcinări, ordine și se supune orbește cauzei.

Dar întrunirile au loc în tăcere deplină și sunt păzite, și ele se țin de asemenea întotdeauna într-un oraș fierbinte, așa ca totul să facă vâlvă foarte restrânsă.

Asociațiile dispun de sume de bani, pe care ele le obțin din ținuturile noastre, unde pretutindeni se pregătesc colecte și de asemenea membrii își dau periodic cotizațiile lor.

Toată corespondența reciprocă este expediată cu excluderea poștei, doar prin intermediul unor membri de totală încredere ai asociației.

Tocmai am onoarea, Domnia Voastră, să vă comunic alăturat, cu privire la cele de mai sus, decretul din 26 Mai anul curent, cu numărul 2753/M.I., la care anexez o listă (întocmită) ca urmare a unor informații confidențiale, a membrilor pe care acea societate îi are în capitala României și în orașele de provincie.

Primiți, Domnia Voastră, a mea asigurare deplină a înaltei stime.

Viena, 25 Iunie 1883

(ss. Taaffe)*

Domniei Sale Domnului Președinte al ținutului chesaro-crăiesc în Principatul Bucovinei, Ieronim baron de Alexani

Societatea „Carpații" a fost desființată la 28 iunie 1883 din ordinul guvernului. În aceeași, zi Petre Carp transmitea de la Viena telegrama cu ordinul: *„Și mai potoliți-l pe Eminescu odată!"*…

Și l-au potolit, la baia Mitrașevschi, băgândul în cămașa de forță. Ca o ironie a sorții, ultimul articol semnat de Eminescu la TIMPUL vorbea despre libertatea presei și a jurnalistului…

> *Bibliografie: Arhiva Biroului de Informații al Imperiului Austro-Ungar, Ioan Lupaș, „Istoria Unirii Românilor", I.H-Rădulescu, „Memorii", „Cugetarea Europeană", „Certitudinea" nr. 16, Ziaristionline.ro*

« ARTICOLUL PRECEDENT

URMATORUL ARTICOL »

Nume *

Email *

Site web

Salvează-mi numele, emailul și site-ul web în acest navigator pentru data viitoare când o să comentez.

Publică Comentariul

« ARTICOLUL PRECEDENT

URMATORUL ARTICOL »

-

). Viața lui Eminescu. Episodul 5. Marea iubire: Veronica Micle * Ce "efect de țară" ar avea prezența unui grup de premianți printre analfabeții din Parlament? * VIDEO. Viața lui Eminescu (N